

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 26. Lutego V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 14 lutego. Półkownik Szenszin będzie Szefem Penzenskiego pólku muszkietyerów. Półkownik Turczaninow Ołoneckiego muszkietyerów. Podpółkownik Michelson otrzymał rangę Półkownika. Półkownik Pokataiew umieszczony w Azowskim garnizonie. Półkownik Kożin z ran odniesionych umarł w mazurze się z rang listy. Za świadectwem Feld Marszałka X. Prozorowskiego ukontentowanie o świadczone Majorowi Antonowiczowi, że rekrutów pod swoją komendą będących prędko wysyłał zagranicę. Protoiereie Wiesielowski i Obuchow otrzymali w nadgodę zasług krzyże. Sylwester Astrachański Arcy Biskup uwalnia się od rządzenia Dyecyzją z penją dożywotnią 1200 rubli; miejsce jego zastąpi Biskup Penzeński. Biskup Wołochodzki Teofilakt uwolniony od obowiązków, miejsce zastąpi Biskup Eugeniusz. Biskupem Staroruskim będzie Antoni Archimandryta Rektor Akademii Kazańskiej. GL. Lewiz otrzymał 12 letnią dzierżawę dóbr Gratin i Watenhof w Gubernii Kurlanddziej. GL. Dochturów Starostwo Jeśmońskie i Suchowickie, Kałużski Gubernator cywilny Lwow Starostwo Poleńskie, Łopaycie i Zabury w Gubernii Wileńskiej i Mińskiej; wszyscy zaś dopóki nie upłynie termin dzierżawy teraźniejszym possessorom, ze skarbu państwa sumę odbierać będą. Aktualny stanu konsyliarz Generał Reketmeister Borosdin otrzymał order S. Włodzimierza 2 klasy; stanu konsyliarz Kakurin S. Anny 2 klasy.

W ukazie danym Collegium wojennemu wyrażono, że po oddaniu wszystkich wydziałów do Ministeryum potęgi lądowej należących w zupełne i bezpośrednie zarządzenie Ministra wojennego, temuż jest polecono wyznaczać i oddawać urzędników departamentu Kommissoryatskiego i prowiantskiego aż do 6 klasy, według jego zdania bez przedstawienia Monarsze. W ukazie danym Senatowi położono. Z dochodzących wiadomości pokazuje się, iż Żydzi mieszkający w Guberniach od Polskiej przywróconych proszą o pozwolenie handlowania staremi sukniemi i innemi drobiazgami, których sprzedaż była zabroniona w r. 1805, dopóki nie ustanie gorączka żółta w różnych krajach Europejskich panująca. Ta choroba chociaż ustała, jednak osądzono że ów handel nie może przynieść korzyści żadnemu wydziałowi przemysłu narodowego, ale jedynie służy za pastwę drobnej chciwości; przytém wiadomo że w prowincjach Niemieckich gdzie wojna trwała, pokazały się choroby zaraźliwe, które przez używanie sukien starych bardzo łatwo komunikować się zwykły; więc na odwrócenie tego nie-

szczęścia rozkazano sprzedaż starych sukien powszechnie zostawić w teraźniejszym oney zabronieniu nie odstępuiąc wspomnionego wyżej ukazu r. 1805.

W przeciągu r. 1807 wyprowadzono z portu S. Petersburgskiego za morze krajowych produktów za 28 millionów 645 t. rubli.

WIEDEŃ d. 17 lutego. Ambassador Francuzki G. Andreossy imieniem Monarchy swego ofiarował Ambassadorowi Rossyiskiemu X. Kurakinowi portret Napoleona bryllantami ozdobiony, którego szacunek ma wynosić 100 t. franków iako pamiątkę traktatu podpisanego w Tilży. Prymas dzisiejszy Królestwa Węgierskiego Arcy Biskup Granu, dotąd Administrator Biskupstwa Waiitn, jest Arcy X. Karol syn czwarty zmarłego Arcy X. Ferdynanda niegdy Wielkorządcy Lombardyi, brat dzisiejszej małżonki Cesarza Franciszka; d. 14 wykonał zwykłą utronu przysięgę

Nazajutrz obrządkiem uroczystym Wiedeń. święcił doroczną pamiątkę narodzenia Monarchy; naygodniejszy był uwagi festyn domu inwalidów założonego przed 100 lat kosztem naybardziej Barona Thawonat, który na ten koniec poświęcił w onym czasie 700 t. złot. ryńs. Opisywać nie będziemy wojskowej parady, bicia z armat, illuminacyi; w paradney sali trofeów iasniały wizerunki Rudolfa 1, Karola 5, wielu innych bohaterów Austriackiego domu w świetnej zbroi. Przybyli na miejsce pierwszy Generalissimus Arcy X. Karol ze wszystkimi Wodzami bawiącemi w Wiedniu i licznym sztabem, wkrótce Monarchę z familią przywitał; naystarszy z inwalidów Bachman lat 108 liczący oddał Franciszkowi i powinshawanie wierszem. Ztąd poszli goście do kościoła po nabożeństwie oglądali inwalidów siedzących u stołu, kazali sobie prezentować potomków Barona Thawonat, przyieli nowe wiersze z rąk dzieci żołnierskich, i oświadczywszy ukontentowanie dawnym rycerzom, iakoteż dozorcóm domu za utrzymany w nim porządek, powrócili do zamku.

Wiadomości z państwa Tureckiego przez Semlin odebrane nie ieszcze pewnego nie donoszą. Jak tylko naczelnik Czerny woysku Serwianów ustąpić kazał z granic Bośni, wodzowie Ottomanscy zawiesić kazali robotę dawniej zaczęta dla utwierdzenia miasta Saraio. Lecz gdy niewiadomo iakie zaszły nieporozumienia między Portą i Francją w Constantinopolu, a G en chef Marmont zciągać zaczął potęgę wielką w Dalmacyi, przez co stan Bośni zdawał się mniej bezpieczny, Basza Trawnicky odebrawszy nowe instrukcyje od Sultana Mustafy 4 zalecił Namiestnikowi swemu Osmanowi, ażeby Saraio utwierdzał nayspieszniey, szansem opatrzył i palissadą. Do pospie-

chu w początkach miesiąca grudnia przeszkadzały mrozy tak tęgie, iż ziemia na dwie stopy zamrzła; lecz gdy d. 25 grudnia czas nastał cieplejszy, Muzułmanie pilnie pracowali; do d. 29 liczono kopaczów tylko 3 t; do d. 2 stycznia 7 t; do d. 7 10 t. do d. 11 12 t; do d. 15 16 t. który lud po 3 dniowej robocie odmieniany był przez nowo wprowadzonych Bośniaków i okolicznych. Wnieść łatwo iak wiele tłumy takie dokazać mogą, gdyby tylko umiejętna ręka nimi kierowała. Od d. 15 stycznia liczbę robotników jeszcze powiększono. Tenże Osman obywatelów miasta Saraio i bliższych mieszkańców podzielił na 6 dywizyi, z których pierwsze 4 bronić mają w potrzebie 4 redut wielkich już dokończonych, dwie ostatnie w murach załogę trzymać. Cokolwiek powiadano dawniej o wielkich zastępach Tureckich na granicy Dalmacyi i Albanii, dziś rzecz pewna, że tam Sułtan podziśdzien nie liczy nad 6 t. zbroynnych; nad Driną zaś i Buzawą ledwie 5 t. lecz Basza Trawnicki kazał iednym i drugim przesłać znaczny posiłek. Zdaia się Turcy oczekiwać pory cieplejszey, wtenczas pewnie oboz pomkną ku Dalmacyi, gdzie iuż na ten koniec w Tegnitz miejsce iest wyznaczone dla ludu spodziewanego.

Z Weimar odbieramy wiadomość, że W. X. Marya d. 3 szczęśliwie córkę powiła. Wszystkim Panom do związku Reńskiego należącym zalecić miano, ażeby woyska swoje trzymali w gotowości, które za pierwszym rozkazem ciągnąć powinny do Dalmacyi, zastępując miejsce żołnierzy Francuzkich, wynisć wkrótce mających do Indyi wschodniej według odgłosu powszechnego. Po zamknięciu portów naszych Trieste i Fiume państwo Austriackie doświadczać zaczyna drogości nadzwyczajney produktów zamorskich, kawa mianowicie i cukier przyszły do ceny bardzo wysokiey.

Królestwo Westfalskie bierze postać narodu rządneho. Z woysk dawnych Elektora Hesse Casselskiego wielu zbiegłych żołnierzy kryjąc się długo po górach i lasach, nakoniec z nich wyszedłszy nie tylko po drogach rozbijać, ale też na domy i wsie napadać zaczęli, według upodobania wszystko zabierając. Król Hieronim użył własnego i posiłkowego woyska na przywrócenie spokojności, ktokolwiek zbroiny został poymany, przed sądem woyskowym natychmiast stawiony, wnet usłyszal wyrok śmierci, i na miejscu był rozstrzelany; powtórzone przykłady tey surowości trwogę zbawienną roznosząc po całym kraju porządek przywróciły. Wprowadzanie towarów Angielskich do Westfalii i handel onemi ściśle są zakazane, iak we Francyi samey i po wszystkich krajach z nią zprzymierzonych. Niedawno w mieście Marburg znaleziono ich dość wielki magazyn; zkonfiskowano i spalono wszystko z przyłączoném oświadczeniem, iż między narodem Francuzkim a Niemieckim zawarte iest przymierze wieczne, którego celem nie tylko wzajemne bezpieczeństwo i obrona, lecz daleko bardziej handlowy związek, ażeby obie strony ubiegając

się do pierwszeństwa drogą przemysłu i pracy; wzajemną sobie czyniły pomoc w opatrywaniu własnych potrzeb, nie udając się w tey mierze do Anglików iako lądu całego nieprzyjaciół. W stolicy Cassel postanowiony iest trybunał apellacyiny na całe Królestwo, którego Prezydent ma pensyi 10 t. złotych. 2 Wice Prezydenci po 8 t. 18 konsyliarzów na 3 klasy podzielonych po 4. 5 i 6 t. Narod Zydowski w przywilejach i swobodach obywatelskich porównany ze wszystkimi, przez co się stało, że gdy wiadomość o nowej ustawie rozeszła się w Niemczech, zewsząd bogatsze familie do Westfalii przechodzić zaczęły, tak dalece iż niepłonna iest nadzieia widzieć wkrótce zaprowadzone rękodziela, handel kwitujący. Nadto jeszcze Król Hieronim rozkazał, ażeby wszelkie dobra ziemskie iakiego bądź nazwiska, nie wyłączając koronnych, równy i iednostayny bez różnicy podatek opłacały do skarbu. Woysko narodowe Westfalskie dotąd nie iest dopełnione, zastępuie miejsce onego żołnierza Francuzkii legion ze Włoch przybyły. G. Morio iest Ministrem wojennym, Pothe au policyi; wszelkie gry azardowne są zabronione pod surowemi karami, nie chcą nawet ich dozwalać za pewną opłatę, iak bywa u sąsiadów.

Gdy przez czas nieiaki żegluga na morzu Adryatyckiem spokojna była, niespodzianie ztrwożyło ukazanie się przed Anconą flotty Angielskiej z 26 żagłów złożoney; podobno sam tu iest Lord Collingwood; cel przybycia niewiadomy. W Gallicyi wystawione są na sprzedaż dobra skarbowe, których szacunek przenosi 2 miliony złotych. Dochody Arcy Biskupstwa Granu i Prymasa Węgierskiego czynią rocznie 600 t. złotych. GL. Stipschitz zaszczycony względami Arcy X. Karola na kampaniach Francuzkich sławny, Gubernator Austrii wyższej w Lintz umarł. Węgiejscy obywatele znaczny koszt podejmują na wystawienie Muzeum narodowego.

LONDYN d. 28 stycznia. Prawda iest, iż Admirał Francuzki Lallemant d. 17 korzystając z mgły grubey i pomyślnego wiatru wybiegł z Rochefort na morze; okręt iego Admiralski niesie 120 armat, inne są od 74. Admirał Duckworth znaydował się wtenczas pod Brestem, gdy odebrał wiadomość o wycieczce niespodzianej; więc natychmiast ruszył w pogoń prowadząc okręta Royal Georges od 100 armat, Temeraire, Neptune od 98, Tonnant od 80, Dragon od 74; Dreadnought od 98 sam ieden został na miejscu postrzegać mając obrót Francuzkiej eskadry w porcie stojącej, która podobnym sposobem gotowała się pod żagle wynisć, i iest pogłoska że rzeczywiście wyszła. Jeśli tak iest, powstaną zapewne w Parlamencie narzekania Oppozycji przeciw Admiralicji, która zaniedbała, iak dawniej czyniono eskadry nasze w żywność i wodę opatrywać przez lekkie statki, ażeby nie było im potrzeby udawania się do portów Angielskich, iak teraz uczynić musiał Strachan.

Cokolwiek było, to pewna że 5 okrętów nieprzyjacielskich iuż postrzeżono w bliskości brze-

gów Irlandzkich, ponieważ ó nieco zepsuty miał powrócić do Rochefort. Jest pogłoska że Duckworth Francuzów doścignął, i znajdował się od nich o 4 mile tylko mając nadzieję ztoczenia bitwy. Wyście jednoczasowe z eskadr z Brestu i Rochefort, do których przydać trzeba kilka fregat niedawno wysłanych z S. Malo, kilka z Bordeaux, zrodziło domysł niepewny, że nieprzyjaciel zamyśla w Irlandyi lądować, i okręta wszystkie żołnierzem napełnić. Powstające rozruchy domowe na wielu miejscach razem pomienionego kraju, mniemanie utwierdziły; stąd wielka troskliwość w narodzie całym, który jest przekonany, że dziś Napoleon większą potęgę przysze niż r. 1798. Dyrektoryat z G. Humbert; Irlandczykowie też z większą usilnością i ochotą ku odzyskaniu wolności powstaną, mianowicie Katolicy po straconey zupełnie nadziei otrzymania obywatelskich przywilejów. Tak myśli Sheridan, przeto izbie niższej zapowiedział, że wkrótce za wnioskiem jego Parlament roztrząsać powinien stan dzisiejszy kraju Irlandzkiego.

Admirał Duckworth idąc w pogoń za Francuzami, nie zapomniał wysłać pocztarskie statki do eskadr naszych, które krążą przy brzegu Hiszpańskim i pod Lisboną, ażeby miały się na ostrożności, i nieprzyjaciół ścigały gdy pokażą się w tych stronach. Flotta w Cadix uzbrojona do końca grudnia nieiaki podobieństwo i przygotowanie czyniła do wyścia, lecz widząc Admirała Purwis czekającego potyczki, do bezczynności dawney powróciła.

Obie izby Parlamentowe iednomyślnością uchwaliły przesłać uroczyste podziękowania imieniem oyczyny Admirałowi Gambier, Lordowi Catchart, całej flocie i woysku do wyprawy Coppenhagskiej użytym. Sam tylko Lord Holland oświadczył, że nie zaprzeczając odwagi i ta lentu rycerskiego wodzom i żołnierzom, iednak sądzi wszystkich mniej godnemi tej nagrody, która gdy bez braku rozdawana będzie, dystynkcyą chlubną być przestanie. W szczęśliwszych czasach dla narodu Marlborough z trudnością iey dostąpił, i to tylko za zwycięztwa w Hochstedt, Ramillies, Malplaquet odniesione, które postrach oręża Angielskiego na dwór Ludwika 14 zaniósł. Pod Coppenhagą iakie trudności, iakie przeszkody znalezione? iaka z wygranej chwała, gdy nikt prawie odporu nie czynił? To samo Grey rozumiał; podziękowano przecie, bo Ministrowie zaręczyli że ta wyprawa niebezpieczeństwo napewniejsze odwróciła od narodu naszego. Lecz w izbie wyższej chociaż uchwalono dziękczynienie za mowę Królewską, pokazały się iednak wkrótce 2 oświadczenia, pierwsze krótkie od Lordów Gloucester, Rawdon, Lauderdale, Grey, Holland, Sidmouth, Norfolk podpisane, drugie dłuższe od samego tylko Lorda Erskine przeciwko wyprawie Duńczyków krzywdzącej.

Słychać że G. Turreau poseł Francuzki wyraźnie prosił w Kongressie, ażeby handel z Anglią RPta przerwała. To pewna, iż porty są zamknięte wszystkim narodom do nieiakiogo czasu,

(2)

żaden okręt Amerykański wynieść na morze nie powinien, wszystkie bez wyłączenia cudzoziemskie oddalić się muszą, chociażby ieszcze ładunku nie miały. To się stało za radą Prezydenta Jefferson który przełożył obu izbom, iż równe jest niebezpieczeństwo dla żeglarzów Amerykańskich od Anglików i Mocarstw im przeciwnych, iedni i drudzy pełniąc nowe ustawy zabierać wszystko będą pod tym lub owym pozorem, przetoż Re. publikanci myśleć powinni o zabezpieczeniu swoich statków, maytków, i towarów. Niewiadomo iaką odpowiedź odebrał poseł Rose; wątpiąc ażeby mogła być pomyślną, Ministrowie nasi gotują się do woyny.

Nawałność która tak wielkie szkody sprawiła na Hollenderskich brzegach, dała się uczuć Angielskim w Margate, Deal, Schernes, Ramsgate, wielu innych miejscach; wzniosły się wody iak nikt z żyjących nie pamięta, wyróciły groble, tamy, mury naygrubsze, zalały brzegi i domy dość odległe, zniosły niektóre; okrętów tak wiele jest zatopionych, zkruszonych, na piasek wyrzuczonych, iż łatwiej policzyć ocalone niż zgubione. Widziano ludzi po ulicach pływających, którym na pomoc przybyli nie ustraszeni zburzeniem elementów i igrać z pomieszanemi dawno przywykli maytkowie Angielscy, tak iż prawie żaden człowiek nie zginął; lecz w zatopioném bydle, w zepsutych magazynach, domach, statkach szkoda nigdy nie będzie zrachowana. Okropniejszego widoku nie mieli dawno Anglicy; wszystkie brzegi są pokryte ścierwem, drzewem, towarem rozmaitym. Samo naprawienie tam, grobel, werstów niezmiernie kosztować będzie. Miasta Margate i Shernes ucierpiały naywięcej, obydwia przez czas długi zdawały się patrzącym z daleka pływającymi pośród morza, tak daleko fale ląd przyległy zalały; domy wieyskie w pewney odmurów odległości stojące zginęły wszystkie do iednego.

W izbie niższej Whitbread żądał, aby Ministrowie ukazali umowę zawartą z dworem Lisbońskim; odpowiedział Canning że jest tajemna, i bez przyzwolenia Regenta nie może być ogłoszona. To samo Parom powiedział względem nieiakiich przestrog rządowi naszemu danych Hawkesbury, o niebezpieczeństwie nad Anglią wiszącym, z których należy korzystać w milczeniu, nie zaś przez świegotliwość płochą wystawiać na przypadki smutne zagranicznych narodu przyjaciół, i dobrowolnie osuszać źródło, z którego czerpać ieszcze możemy. Jest wiadomość iż nieprzyjaciele chcą zgromadzić w Coppenhadze 28 t. żołnierza przeznaczonych do naiechania prowincyi Szwedzkich od zachodu; tegoż czasu wkroczy do nich armia Norwegańska.

PARYŻ d. 6 lutego. Officyer Francuzki pisze z Lisbony. Admirał Rossyiski Sieniawin na okręcie swoim dawał biesiadę na której znawali się Officyerowie Francuzcy i znaczniejsi Portugalczycy; G. Junot dał drugą na lądzie dla Admirała i Rossyiskich Officyerów. Zaoiesiono w tym kraju wiele urzędów, zkad wnoszą oby-

watele iż nie myślimy zachować związku trwającego podziśdzeń między Portugallią i zamorskimi iey osadami. I dla czegoż Francya lękać się będzie założenia nowej potęgi w Brezylji, gdy to Anglików przedsięwzięcie dla nich szkodliwe, dla nas pomyslnie skutki przynieść musi. Daymy że Regent w Rio Janeiro żyć i rządzić się zechce iak czynił w Lisbonie: Brezylia na wydatki dworskie nie mogąca dostarczyć zostanie iak dokąd osadą Brytannów, którzy nie na tém nie zyskają, że iey produkta dotąd brane z Lisbony, z Rio Janeiro wywozić będą. Myny złote krain tego i dyamentowe nie czynią rocznie nad 40 mill. fr. W Mexico i Peru Król Hiszpański bnie rocznie monety złotej za 10, srebrnej za 100 mill. Teraz Brezyllicykwie zbierają złoto w piaskach rzecznych i potokach z gór oderwane; kopalni prawdziwych podobno nie mają w swoim krain; przeciwnie zaś krain Peruński jest napełniony gorami Cordillieres, w których znajdują się nieprzeliczone żyły kruszców drogich.

Obywatele Brezyljiscy są ludzie odważni i śmiali; rządu im potrzeba czynnego i silnego, słaby nie sprawi, nawet nie utrzyma w posłuszeństwie 800 t. Europeyckich, million 500 t. Murzynów, 900 t. rodowitych Amerykanów rozrzuconych w krainie 850 mil. Francuzkich długiej 780 szerokiej. Wszyscy dawno nieukontentowani są z rządzących; w r. 1802 prowincya Bahia ofiarowała dobrowolnie poddać się panowaniu Anglików; od lat 30 były cztery większe bunt, ogień przytlumiony jest nie zgaszony. Obecność dworu może lud nakłonić do uszanowania i podległości większej, jeżeli cnotę i rozum utrzyma iasniejące na tronie. Eskadra z 6 okrętów złożona z 5 t. żołnierza dobrego może opanować Para, Macapa, zamknąć i do buntu przywieść mieszkających nad rzekami Amazoną, Negro, Madera, Xingu, Tokantim, to jest kraie na mniej doskonałych mappach zwane Amazonią, rzeczywiście zaś 3 Wielkorządztwa Brezyljskie Para, Montegróss, Goyaz. Łatwiej jeszcze atakować od wschodu prowincyą Fernambuc; tam Hollendrzy utrzymywali się lat kilkadziesiąt do połowy 17 wieku; bitnych woysk korpus postawiony nad rzeką S. Franciszka może w niwecz obrócić usiłowania wszelkie całej potęgi Brezyljskiej.

To stać się może gdy rząd będzie słaby; lecz daymy że w radach Regenta stanie mąż wielki, Minister doskonały, słowem nowy Pombał; ten bez wątpienia może podnieść bardzo wysoko potęgę nowej Monarchii, i przed światem zdumiałym okazać niezmiernie źródła Brezyljskich dostatków. Czyliż ztąd Anglia korzyści iakich spodziewać się powinna? Naprzód konieczna potrzeba mieszkańcom da przemysł i pracę, rękodzieła najbardziej bawełniczne dotąd zakazane w Brezylji, dostarczą odzienie mieszkańcom zbytku jeszcze nie znającym. Obywatele miast Bahia, Rio Janeiro, Maranhao, Fernambuc brać będą produkta fabryk Angielskich; lecz tych ludność nie przenosi dacz 200 t. Dotąd Brezylia wydawała 100 t. worów bawełny, 12 t. skrzyń cukru, tyleż kakao, tyleż kawy, wiele tabaki, farbierskiego drzewa; kupowali wszystko Anglicy na han-

del z Europejskimi narodami; ten gdy będzie zamknięty, mało albo nie kupią, ponieważ wyliczone produkta mają z osad własnych nad potrzebę domową. Sami więc Brezyllicykwie zaczęną handlować, a w ten czas pewny upadek wysp Antylskich, ponieważ Brezylia może wydawać produkta obficie, za mniejszą cenę. Niech tylko ma okręta i maytków, uprzedzi wnet Anglików do ludy wschodniej; nie zbywa krajowi temu na drzewie, ma porty wyborne, Murzyni z doświadczenia dziś nawet są dobrimi żeglarzami. Któżby przeszkodził panującemu w Brezylji ogłosić się panem Oceanu Afrykę od Ameryki przedzielaącego, przez który płynąć do Indyi i Chin muszą Europeyckowie. A jeżeli kupieckim flotom Anglików zamknie porty swoje, ci bez niebezpieczeństwa przedsięwziąć nie mogą żegluga dalekiej, pozbawieni spoczynku potrzebnego. Francya przeciwnie Brezylji nie potrzebuje, czyli zechce oręź swój pomknąć do brzegów Gangesu, czyliż w Afryce zakładać plantacye cukru i kawy od Antylskich doskonalsze.

Napoleon wyniosł do Xiążęcy dostojności Pannę Tascher która zaślubioną została X. Ahremberg. Słychać iż woyska Francuzkie nad Renem stojące rozkaz odebrały pośpieszać do Dalmacyi; coraz większe jest podobieństwo, że wyprawa do Indyi wschodniej przedsięwzięta będzie. Król Hollenderski z Utrechtu mieszkanie przenosi do Amsterdamu, o czem zagranicznym posłom domiesiono. W bliskości miasta Flessingue leżąca wieś licząca 40 gospodarzów i blisko 2 t. morgów uprawnej ziemi zniknęła zupełnie nie zostawiając żadnego śladu po opadnięciu morza zburzonego. Wyrachowano że przez 3 ostatnie lata summy ofiarowane szpitalom wynoszą 12 mill. fr. przez co ich dochód powiększył się na 500 t.

Coppenhaga d. 6 lutego. Przez Helsingoer wiadomość przysła, iż eskadra Angielska z 4 okrętów liniowych, 3 fregat, 3 korwet, wielu statków przewozowych złożona, w Gothemburgu dwizyą żołnierza lądowego na ląd wysadziła, i razem przynieść miała uręczenie, iż Król Szwedzki od W. Brytanii pomoc pieniężną co miesiąc odbierać będzie, lecz to potwierdzenia potrzebuje. W Cattegat niedawno słyszeliśmy silne strzelanie z armat; przyczyna niewiadoma. Korsarze Duńscy i w Norwegii uzbrojeni formować będą kompanie, każda z 9 statków złożona, ażeby pewniey floty kupieckie Anglików potkać, i śmieley atakować mogli nawet okręta wojenne; z naszych żaden nie powinien mieć armat mniej 30.

MUNSTER d. 5 lutego. Dziś gońcem z Paryża wiadomość urzędową odbieramy, że Murat W. X. Berg i Clivii obeymuie dzierżawę krajów niegdy Pruskich Munster, Marck i wielu mniejszych w dawney Westfalii położonych. Na ten obzrządek uroczystym sposobem odprawić się mający d. 1 Marca wygotować kazano w mieście naszym pałac dawny Biskupów panujących, który pod rządem Pruskim ztracił wszelkie ozdoby. Wspomniane kraie wysłały deputatów do Paryża z powinszowaniem nowemu Panu.